

JMJ 2011 DISCURSOS I MISSATGES DE BENET XVI

“Escolteu de veritat les paraules de Jesús”

ARRELS QUE ENS ALIMENTEN

Festa d'acollida dels joves a la plaça de Cibeles

18 d'agost

En la lectura que s'ha proclamat abans, hem sentit un passatge de l'Evangelí en què es parla d'acollir les paraules de Jesús i de posar-les en pràctica. **Hi ha paraules que només serveixen per entretenir, i passen com el vent; altres instrueixen la ment en alguns aspectes; les de Jesús, en canvi, han d'arribar al cor, arrelar-hi i forjar tota la vida.** Sense això, es queden buides i es tornen efímeres. No ens apropem a Ell. I, d'aquesta manera, Crist segueix sent llunyà, com una veu entre moltes altres que ens envolten i a les quals estem tan acostumats.

/.../ **Estimats joves, escolteu de veritat les paraules del Senyor perquè siguin en vosaltres «esperit i vida»** (Jn 6,63), arrels que nodreixin el vostre ser, pautes de conducta que ens facin semblants a la persona de Crist, sent pobres d'esperit, famolencs de justícia, misericordiosos, nets de cor, amants de la pau. Feu-ho cada dia sovint, com es fa amb l'únic Amic que no defrauda i amb el qual volem compartir el camí de la vida. Prou sabeu que, **quan no es camina al costat de Crist, que ens guia, ens dispersem per altres sendes**, com la dels nostres propis impulsos cecs i egoistes, la de propostes afalagadores però interessades, enganyoses i volubles, que deixen el buit i la frustració rere seu.

“Aneu a l'arrel de l'amor”

SEGUIR A CRIST AMB RADICALITAT

Trobada amb religioses joves

19 d'agost al Monestir d'El Escorial

La radicalitat evangèlica és estar «arrelats i edificats en Crist, i fermes en la fe» (cf. *Col, 2,7*), que en **la vida consagrada significa anar a l'arrel de l'amor a Jesucrist amb un cor indivís, sense anteposar res a aquest amor** (cf. Sant Benet, *Regla, IV, 21*), amb una pertinença esponsal com l'han viscuda els sants, a l'estil de Rosa de Lima i Rafael Arnáiz, joves patrons d'aquesta Jornada Mundial de la Joventut. La trobada personal amb Crist que nodreix la vostra consagració ha de testimoniar-se amb tota la força transformadora en les vostres vides, i cobra una especial rellevància avui, quan «es constata una mena d'«eclipsi de Déu», una certa amnèsia, més encara, un veritable rebuig del cristianisme i una negació del tresor de la fe rebuda, amb el risc de perdre allò que més profundament ens caracteritza» (Missatge per a la XXVI Jornada Mundial de la Joventut 2011, 1). **Davant del relativisme i la mediocritat, sorgeix la necessitat d'aquesta radicalitat que testimonia la consagració com una pertinença a Déu** summament estimat.

“No perdeu mai la il·lusió per la veritat”

ELS JOVES NECESSITEN AUTÈNTICS MESTRES

Trobada amb professors universitaris joves

19 d'agost al monestir d'El Escorial

En aquest sentit, **els joves necessiten mestres autèntics, persones obertes a la veritat total en les diferents branques del saber**, sabent escoltar i vivint en el seu propi interior aquest diàleg interdisciplinari; persones convençudes, sobretot, de la capacitat humana d'avançar en el camí vers la veritat. La joventut és temps privilegiat per a la recerca i la trobada amb la veritat. **Com ja va dir Plató: «Cerca la veritat mentre ets jove, ja que si no ho fas, després se t'escaparà d'entre les mans»** (*Parmènides, 135d*). Aquesta alta aspiració és la més

valuosa que podeu transmetre personalment i vitalment als vostres estudiants, i no simplement unes tècniques instrumentals i anònimes, o unes dades fredes, usades només funcionalment. Per tant, **us encoratjo encariadament a no perdre mai aquesta sensibilitat i il·lusió per la veritat.**

/.../ En segon lloc, cal considerar que **la veritat mateixa sempre estarà més enllà del nostre abast. Podem cercar-la i apropar-nos-hi, però no podem posseir-la plenament: més aviat, és ella que ens té a nosaltres i que ens motiva.** En l'exercici intel·lectual i docent, la humilitat també és una virtut indispensable, que protegeix de la vanitat que tanca l'accés a la veritat. No hem d'atraure els estudiants a nosaltres mateixos, sinó encaminar-los cap aquesta veritat que tots cerquem.

“No passeu de llarg”

TROBAR A DÉU EN EL SOFRIMENT DE L'ALTRE

Via Crucis amb els joves a Cibeles-Recoletos

19 d'agost

Estimats joves, que l'amor de Crist per nosaltres augmenti la vostra alegria i us encoratgi a ser a prop dels menys afavorits. Vosaltres, que sou molt sensibles a la idea de compartir la vida amb els altres, **no passeu de llarg davant el sofriment humà, on Déu us espera perquè lliureu el millor de vosaltres mateixos:** la vostra capacitat d'estimar i de compadir. Les diverses formes de patiment que, al llarg del Via Crucis, han desfilat davant dels nostres ulls són crides del Senyor per edificar les nostres vides seguint les seves petjades i fer de nosaltres signes del seu consol i salvació.

“Configureu-vos a Crist”

SACERDOTS: CRIDATS A SER SANTS

Eucaristia amb els seminaristes

20 d'agost a l'Almudena

Mediteu bé aquest misteri de l'Església, vivint els anys de la vostra formació amb profunda alegria, en actitud de docilitat, de lucidesa i de radical fidelitat evangèlica, així com en amorosa relació amb el temps i les persones enmig de les quals viviu. Ningú tria el context ni els destinataris de la seva missió. Cada època té els seus problemes, però Déu dóna en cada temps la gràcia oportuna per assumir-los i superar-los amb amor i realisme.

/.../ Recolzats en el seu amor, no us deixeu intimidar per un entorn en el qual es pretén excloure Déu i en què el poder, el tenir o el plaer sovint són els principals criteris pels quals es regeix l'existència. Potser us menyspreïn, com se sol fer amb els qui evoquen cap a metes més altes o desemmascaren els ídols davant els qui avui molts es postren. Serà llavors quan una vida profundament arrelada en Crist es mostri realment com una novetat i atregui amb força als qui de debò cerquen Déu, la veritat i la justícia.

“Sí, estimats amics, Déu ens estima”

LA GRAN VERITAT DE LA NOSTRA VIDA

Vetlla de pregària amb els joves

20 d'agost a Cuatro Vientos

Sí, estimats amics, Déu ens estima. Aquesta és la gran veritat de la nostra vida i la que dóna sentit a tota la resta. No som fruit de la casualitat o la irracionalitat, sinó que en l'origen de la nostra existència hi ha un projecte d'amor de Déu. Romandre en el seu amor significa llavors viure arrelats en la fe, perquè la fe no és la simple acceptació d'unes veritats abstractes, sinó una relació íntima amb Crist que ens porta a obrir el nostre

cor a aquest misteri d'amor i a viure com a persones que se saben estimades per Déu. Si esteu en l'amor de Crist, arrelats en la fe, trobareu, fins i tot enmig de contrarietats i sofriments, l'arrel del goig i l'alegria. **La fe no s'oposa als vostres ideals més alts, al contrari, els exalta i perfecciona.** Estimats joves, no us conformeu amb menys que la Veritat i l'Amor, no us conformeu amb menys que Crist.

/.../ Estimats joves, per descobrir i seguir fidelment la forma de vida a la qual el Senyor us crida a cada un, és indispensable estar en el seu amor com a amics. I, com es manté l'amistat si no és amb el tracte freqüent, la conversa, el fet d'estar junts i de compartir il·lusions o penes? Santa Teresa de Jesús deia que l'oració és «tractar d'amistat, estant moltes vegades tractant a soles amb qui sabem que ens estima» (cf. *Llibre de la vida*, 8).

“No es pot seguir Jesús en solitari”

LA FE ES VIU EN COMUNITAT

Eucaristia a Cuatro Vientos

21 d'agost a Cuatro Vientos

Estimats joves, també avui Crist es dirigeix a vosaltres amb la mateixa pregunta que va fer als apòstols: «I vosaltres, qui dieu que sóc jo?». Responen amb generositat i valentia, com correspon a un cor jove com el vostre. Digueu-li: Jesús, jo sé que Tu ets el Fill de Déu que has donat la teva vida per mi. Vull seguir-te amb fidelitat i deixar-me guiar per la teva paraula. **Tu em coneixes i m'estimes. Jo em fio de tu i poso la meva vida sencera a les teves mans. Vull que siguis la força que em sostingui, l'alegria que mai no m'abandoni.**

Estimats joves, permeteu-me que, com a successor de Pere, us convidi a enfortir aquesta fe que se'ns ha transmès des dels Apòstols, a posar Crist, el Fill de Déu, al centre de la vostra vida. Però permeteu també que us recordi que seguir Jesús en la fe és caminar amb Ell en la comunió de l'Església. **No es pot seguir Jesús en solitari.** Qui cedeix a la temptació d'anar «pel seu compte» o de viure la fe segons la mentalitat individualista, que predomina en la societat, corre el risc de no trobar mai Jesucrist, o d'acabar seguint una falsa imatge d'Ell.

Tenir fe és recolzar-se en la fe dels teus germans, i que la teva fe serveixi igualment de suport per a la d'altres. Us demano, estimats amics, que estimeu l'Església, que us ha engendrat en la fe, que us ha ajudat a conèixer millor Crist, que us ha fet descobrir la bellesa del seu amor. Per al creixement de la vostra amistat amb Crist és fonamental reconèixer la importància de la vostra joiosa inserció en les parròquies, comunitats i moviments, així com la participació en l'eucaristia de cada diumenge, la recepció freqüent del sagrament del perdó, i el conreu de la pregària i meditació de la Paraula de Déu.

“Estimar és servir”

UNA CRIDA A DONAR-SE

Trobada amb els voluntaris de la JMJ Madrid 2011

21 d'agost a Cuatro Vientos

Tinc la certesa que aquesta experiència com a voluntaris us ha enriquit a tots en la vostra vida cristiana, que és fonamentalment un servei d'amor. El Senyor transformarà el vostre cansament acumulat, les preocupacions i l'angoixa de molts moments en fruits de virtuts cristianes: paciència, mansuetud, alegria en el

lliurament als altres, disponibilitat per complir la voluntat de Déu. **Estimar és servir i el servei augmenta l'amor.**

/.../ En tornar ara a la vostra vida ordinària, us animo que guardeu en el vostre cor aquesta joiosa experiència ja que creixeu cada dia més en el lliurament de vosaltres mateixos a Déu i als homes. És possible que en molts de vosaltres s'hagi despertat tímidament o poderosament una pregunta molt senzilla: **Què vol Déu de mi? Quin és el seu designi sobre la meua vida? Em crida Crist a seguir-lo més de prop?** No podria jo gastar la meua vida sencera en la missió d'anunciar al món la grandesa del seu amor a través del sacerdocí, la vida consagrada o el matrimoni? Si ha sorgit aquesta inquietud, deixeu-vos portar pel Senyor i ofereu-vos com a voluntaris al servei d'Aquell que «no ha vingut a ser servit sinó a servir i a donar la seva vida com a rescate per tothom» (Mc 10,45). La vostra vida arribarà a una plenitud insospitada. Potser algun estigui pensant: el Papa ha vingut a donar-nos les gràcies i se'n va demanant. Sí, així és. Aquesta és la missió del Papa, successor de Pere. I no oblideu que Pere, en la seva primera carta, recorda als cristians el preu amb què han estat rescatats: el de la sang de Crist (cf. 1Pe 1, 18-19). Qui valora la seva vida des d'aquesta perspectiva sap que l'amor de Crist només es pot respondre amb amor, i això és el que us demana el Papa en aquest comiat: **que respongueu amb amor a qui per amor s'ha entregat per vosaltres.** Gràcies de nou i que Déu vagi sempre amb vosaltres.

“Sigueu els missatgers de la seva alegria”

ENVIATS A PORTAR L'EVANGELI

Àngelus a Cuatro Vientos

21 d'agost a Cuatro Vientos

Estimats amics, abans d'acomiar-nos, i alhora que els joves d'Espanya lliuren als del Brasil la creu de les Jornades Mundials de la Joventut, com a successor de Pere, confio a tots els aquí presents aquesta gran comesa: **Porteu el coneixement i l'amor de Crist per tot el món. Ell vol que sigueu els seus apòstols en el segle XXI i els missatgers de la seva alegria. No el defraudeu!** Moltes gràcies.